ANUL XIII. — No. 1941. 4 PAGINI 3 LEI Duminecă 26 Ianuarie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69.

O glumă cu morală...

Am arătat, nu de mult, cum maestrul Jean Constantinescu a echilibrat bugetul ţării.

Vă amintiţi, desigur. Maestrul Jean Constantinescu este unul din pionerii boxului în România. Are o singură patimă. O patimă irezistibilă: boxul. Cândva, a avut ceva bani. Ce putea să facă cu ei?.. Să-i cheltuiască pentru box. Evident.

A construit, deci o clădire. O clădire frumoasă şi bine situată. Altcineva, ar fi închiriat-o. Şi-ar fi asigurat astfel un venit însemnat, şi sigur. Maestrul Jean Constantinescu însă, are capricii curioase. N'a închiriat clădirea. A transformat-o în... sală de box.

O sală bună, bine situată, bine utilată şi bine însemnată în anuarul activităţii pugilistice dela noi.

Evident, sala aceasta de box a necesitat şi alte cheltueli. Cheltueli multe şi continue: Aparate pentru antrenament, lumină, căldură, reparaţii, servitor.. O mulţime de dandanale mărunte, dar inevitabile şi avide de bani. Bani mulţi şi greu de procurat.

Sala există încă.

Răzbind greutăţile şi criza care l'ar fi putut determina să transforme sala de box într'un apartament de închiriat, maestrul Jean Constantinescu suportă încă cheltuelile necesitate de sală şi contribue — în boxul românesc — cu o ofrandă pe care numai blazonul unei autentice aristocraţii o poate face astăzi. Aristocraţia entusiasmului unui om sărac, dar generos...

Sala «Jean Constantinescu» există deci. O poate vedea oricine, în strada Claudiului.

Şi, desigur, n'ar fi continuat să stârnească decât admiraţia pentru bunii elevi pe cari îi are, dacă n'ar fi rostit-o un perceptor pe o cale de discuţie extrasportivă.

Vă amintiţi desigur şi performanţa aceasta fiscală a cărei savoare poartă girul unui nou şi inepuizabil Nicu Meţ. Ignorând sacrificiile pe care le reclamă sala — o sală care prilejuieşte numai cheltueli şi nu îngăduie niciun venit — un perceptor s'a trezit de curând şi a găsit soluţia echilibrării bugetului ţării.. impunându-l pe maestrul Jean Constantinescu la un... impozant venit profesional.

Venit profesional într'o îndeletnicire care impune doar cheltueli şi renunţări la venituri!..

Venit profesional pentru o sală de box care n'a fost închiriată, ca apartament de locuit şi care necesită căldură, lumină, aparate şi întreţinere!.. Venit profesional pentru o sală ai cărei elevi n'au fost niciodată capabili să plătească o cotizaţie ridicolă de câţiva poli pe an !... Venit profesional !...

Gluma este prea reuşită, pentru ca să poată fi vitriolată cu câteva adjective tari.

Dar gluma aceasta care s'ar fi cuvenit să rămână strict fiscală, a prilejuit o continuare de duh care se cere neapărat semnalată.

Ameninţat într'o operă sportivă maximum elogiată maestrul Jean Constantinescu a fost obligat să ceară sprijin. Cui?... Instituţiilor de sport.

S'a adresat deci, «Federaţiei române de box» şi Uniunii.

La F. R. B. i s'a făgăduit o intervenţie. Dar F. R. B.-ul este ocupat cu abilităţi electorale, cu uneltiri, cu liste şi cancanuri. Nu are timp pentru săli de box.

La Uniune, i s'a făgăduit deasemeni o intervenţie. Fireşte, tot platonică.

Dar nici Uniunea nu are prea multă vreme liberă. «Federaţia de football» îi consumă încă, aproape tot timpul.

Incât, nici Uniunea nu i-a inseilat d-lui Jean Constantinescu, o nădejde prea certă de sprijin. Dimpotrivă. Niciun sprijin de nicăeri. Niciun sprijin efectiv. Doar simple făgăduieli şi oftaturi înţelegătoare.

La noi, cazurile acestea nu sunt rare. Niciodată, oficialitatea nu şi-a spart capul la noi, în graba pentru susţinerea unei cauze drepte

Maestrul Constantinescu s'ar fi mulţumit deci, şi cu suspinele acestea de consolare ale Uniunii. In lipsă de altceva «ofurile» sunt şi ele recreative.

S'a găsit însă cineva la Uniune care nu numai că nu s'a deranjat să sprijine cauza maestrului Jean Constantinescu, dar care — da!.. s'a găsit şi aşa ceva—nu i-a găsit cererea justă

S'a găsit un oficial, pilon oficial de susţinere al sportului românesc, care a fost de părere că perceptorul are dreptate.

Statul are nevoe de fonduri. Maestrul Constantinescu are o sală. Nu-i produce nimic. Dar dacă şi-a îngăduit eleganţa ajutorării boxului românesc, să ajute şi Statul cu un surplus de biruri injuste...

Fireşte, şi opinia aceasta este o glumă. Ca şi gluma perceptorului cu pretenţiuni de venituri la o sală care prilejueşte doar cheltueli.

Dar dacă gluma perceptorului are totuşi o explicaţie, opinia de haz a oficiului superpatriot din Uniune, este tăios dezolantă. Are amprente de haz penibil. Şi impune o morală pe care a pronunţat-o sentenţios un oficial din «Uniunea Federaţiilor de sport din România»: «nu mai faceţi săli pentru boxul românesc. Altfel, plătiţi impozite şi pe sacrificii!...

Cine spunea că nu se îngrjeşte Uniunea de sport?....

George Fulga

D. George Plagino a fost primit în audienţă de M. S. Regele

Comitetul Olympic Român a fost convocat pentru Luni

Zilele trecute s'a produs un eveniment important în mişcarea sportivă românească.

D. George Plagino, preşedintele Uniunii Federaţiilor sportive din România a fost primit în audienţă de M. S. Regele.

SCOPUL AUDIENŢEI

Din câte am putut afla, audienţa conducătorului forului suprem al sportului românesc trebue pusă în legătură cu jocurile olympice şi mai ales cu participarea României la această grandioasă competiţiune.

M. S. Regele este, după cum se ştie, preşedintele Comitetului olympic Român. In această calitate Majestatea Sa Regele a ţinut să fie pus în curent cu cele ce s'au realizat pentru jocurile olympice de iarnă şi cu pregătirile ce urmează a fi făcute pentru jocurile olympice de la Berlin.

MAINE SE VA INTRUNI COMITETUL OLYMPIC

Ca o consecinţă a audienţei de Joi, Comitetul Olympic Român a fost convocat pentru mâine Luni ora 18 în localul U. F. S. R.

La această şedinţă, urmează să se prezinte un raport asupra participării României la Jocurile Olympice de Iarnă, arătându-se motivele pentru care România nu va lua parte decât la competiţiunile de bobsleigh şi patinaj artistic.

In acelaş timp se va discuta după toate probabilităţile, perspectivele participării noastre la Jocurile dela Berlin.

D. GEORGE PLAGINO

Insfârşit d. George Plagino va pune în curent pe membrii comitetului de modul cum a decurs audienţa d-sale la M. S. Regele.

DIN CINE SE COMPUNE COMITETUL OLYMPIC ROMAN

Comitetul Olympic Român este după cum se ştie organul sportiv în România care se ocupă cu toate chestiunile în legătură cu jocurile olympice.

El ţine legătura cu comitetul olympic Internaţional fiind mandatarul în România al acestui for. Prin el se face dealtfel şi înscrierea reprezentanţilor noştri la jocurile olympice.

D. G. Plagino este delegatul României pe lângă comitetul olympic Internaţional, care după cum se ştie, este forul suprem al sportului amator din întreaga lume.

Comitetul olympic Român se compune din următoarele persoane.

G. Plagino preşedintele U.F.S.R.; General Iacobici, **preşedintele Federaţiei de Tennis;** general Moruzzi **preşedintele Federaţiei Equestre,** Gr. Caracostea, **preşedintele Federaţiei de Rugby;** Av. A. Leucuţia, fost **preşedinte al Federaţiei de Football,** M. Savu **preşedintele federaţiei de Nataţie iar de curând a fost cooptat ca membru şi d. Neagu Boerescu vice preşedinte al federaţiilor de hockey şi atletism.**

Toate aceste personalităţi din lumea noastră sportivă au fost convocate pentru mâine, spre a asista la această şedinţă care se anunţă cât se poate de interesantă pentru mişcarea sportivă românească.

Este semnificativ faptul că la această şedinţă a fost invitat şi d. deputat Radu Polizu Micşuneşti preşedintele grupului sportiv parlamentar.

C. M.

„Desechilibrul dintre sport şi cultură"

de Dem. I. Dobrescu

Cu titlul de mai sus, d. Dem. I. Dobrescu, fostul primar general al Capitalei, publică un admirabil articol în săptămânalul «Tribuna Edilitară».

Perfect cunoscător al problemei, d. Dobrescu pune discuţia acestei probleme pe un plan foarte ridicat şi măgulitor pentru noi cei cari luptăm de ani de zile să emancipăm ideia sportivă.

„In timpul din urmă s'au născut în ţara noastră serioase discuţii asupra desechilibrului dintre sport şi cultură. Ele au avut loc cu prilejul celor câteva acte penale, comise de tineri şcolari. Explicaţiunile simpliste au aruncat vina pe sport. S'a spus că tineretul face prea mult sport şi că face un gen de sport care-l predispune către fapte brutale. Adversarii sportului au cerut reducerea şi chiar desfiinţarea lui.

Pentru a deslega această problemă, trebue să vedem mai întâi, dacă sportul poate fi înlăturat sau redus din viaţa omenirii şi în al doilea rând, dacă sportul înăbuşe cultura şi face pe om mai rău.

Sportul este un fenomen natural

Sportul nu este un produs artificial al timpurilor noastre. El este un fenomen natural şi universal, cu adânci rădăcini în viaţa omului. Putem spune că activitatea sportivă a timpurilor noastre, nu este decât o renaştere a sportului, stânjenit un timp îndelungat de credinţele religioase, cari condamnau corpul uman ca generator de păcate. Religiunile pământului cu fond pesimist, condamnau viaţa şi cu ea desvoltarea şi sănătatea corpului. Sportul modern este un foarte slab aspect al sportului la romani şi la greci. Viaţa popoarelor primitive, este ocupată cu variate manifestaţii sportive, cari capătă chiar un caracter religios. Astăzi scopul ştiinţelor şi artelor este omul şi desvoltarea vieţii umane aici, or în viaţa pământească. Plecând de aci societatea modernă reînviază umanismul greco-roman şi cu el cultul vieţii şi cultul corpului omenesc, din care ese desvoltarea tuturor sporturilor. Iată de ce sportul va putea fi din ce în ce mai bine organizat, dar nici odată micşorat. De aci reese că cultura trebue să caute să se adapteze la această nevoe a vieţii şi a naturii omului.

Există totuşi un desechilibru

Este adevărat că între sport şi cultură e un desechilibru. Dar cauza desechilibrului dintre sport şi cultură trebue căutată în defectele sistemului de cultură timpului nostru. In primul rând, în cultura timpurilor noastre, lipseşte capitolul cel mai interesant: capitolul educaţiei morale. Noi dăm tineretului numai instructia spiritului şi nu dăm nimic din educaţia inimii. Şcolarul şi studentul, primesc o aşa preparaţie pentru viaţă, încât s'ar părea că ei trebue să trăiască izolaţi şi că nu sunt membrii ai unei societăţi umane. Noi preparăm pe individ, ca deslipit de societate şi nu ca element social.

Aci este marea eroare. Instrucţia luminează mintea, dar nu înobilează inima. Fără o inimă înobilată, instrucţia poate să dea arme de luptă, atât celui bun cât şi celui rău. Ea poate face pe omul rău şi ignorant. Un spărgător de case cu studii de mecanică, este mai periculos decât un spărgător ignorant. Un excroc cu studii superioare de psihologie, va şti mai bine să se joace cu slăbiciunile şi cu prejudecăţile victimelor sale. Problema evidentă o formează desechilibrul moral al timpurilor moderne, care măreşte vertiginos armata crimei.

Atmosfera morală produsă de această cultură este sufocată. Atât timp cât viaţa reală era condusă de oameni cu profesiuni mai mult sau mai puţin idealiste, în morala reală puteai găsi şi o parte idealistă. Morala reală era un amestec de realism şi idealism. De când lumea este condusă cu morala economismului, omul a pierdut orice urmă de idealism şi societatea, orice urmă de omenie. Toate sentimentele omului sunt măsurate cu balanţa economică. Umanitarismul, altruismul, aspiraţiunile frumoase şi gesturile înalte sunt scoase din lista motivelor de conduită omenească, pentrucă ele n'au nici un corelativ economic şi toată morala omului este redusă la bilanţul de profit şi pierderi. Morala câştigului este singurul criteriu al conduitei umane. Suntem educaţi şi trăim în răsfăţul opulenţei şi al luxului, care nu cunoaşte modestia şi cumpătarea

(Continuare în pag. III-a)

Rallye-ul Monte Carlo a început eri

S'au dat plecările din Palermo, Tallinn, Atena, Bucureşti, Umea, Stavanger şi John O'Groats. Astăzi vor fi starturi dela Neapole, Valencia şi Glasgow

Din Bucureşti au pornit la drum patru concurenţi

Eri a început desfăşurarea celei mai importante competiţiuni automobilistice de rezistenţă, din câte se organizează la Bucureşti.

Rallye-ul Monte Carlo, această probă de mii de kilometri, care ţine aţintită asupra ei, atenţia tutuor cercurilor de specialitate ale vechiului continent se dispută anul acesta pentru a 15-a oară, cu aceleaşi mari şanse de formidabil succes.

Gruparea monegască «Sporting Club» care regisează marea com[illegible] colaborare cu Automobil Clubul Monte Carlo, Automobil Clubul Franţei şi ziarul Le Journal, a depus şi de rândul acesta, eforturile necesare asigurărei celui mai franc succes. Şi este foarte probabil că, în ciuda faptului că numărul înscrierilor nu a atins cifrele record din anii trecuţi, reuşita va fi deplină.

Proba de rezistenţă

Rallye-ul Monte Carlo constă dintr'o probă de rezistenţă pe distanţe ce variază dela 1500 la 4200 km. Concurenţii sunt obligaţi să acosere aceste distante, cu o medie orară impusă şi destul de ridicată.

Pe ultima mie de kilometri, această medie orară este sensibil majorată şi deaceia pe ultima parte a itinerariilor, abilitatea, tenacitatea şi perseverenţa concurenţilor sunt la grea încercare. Şi aceasta cu atât mai mult cu cât partea cea mai pretenţioasă a itinerariilor începe acolo unde oboseala începe şi ea să-şi spună cuvântul.

Pentru fiecare itinerariu este prevăzut un număr de puncte care se micşorează pe măsură ce participanţii se îndepărtează dela prevederile regulamentului.

Penalizările se aplică pentru întârzierile asupra itinerariului prescris, precum şi pentru degradări serioase ale trăsurilor sau pentru schimbarea organelor principale ale maşinilor concurente.

Proba complimentară

Pe malurile însorite ale Mediteranei se va desfăşura a doua zi după sosirea concurenţilor, adică la 30 Ianuarie, proba destinată să separe pe concurenţii cari vor reuşi eventual, să sfârşească parcursul nepenalizaţi.

Proua hotărâtoare se adresează abilităţei conducătorului şi constă dintr'o încercare în care demarajul, frânajul şi bracajul deţin rolul de frunte.

Plecările de eri

In cursul zilei de eri, începând dela ora 8 şi 05, s'au dat plecările din oraşele: Palermo (4.136 km.), Tallinn (4000 km.), Atena (3.868 km.) Bucureşti (3.844 km.), Umea (3.812 km.), Stavanger (3.728 km.) şi John O'Groats (3.338 km.). Ultima plecare din această din urmă localitate s'a dat astă noapte la ora 23 şi 54.

Startul dela Palermo

PALERMO 25. — Astăzi la ora 8 şi 05 s'a dat aci, sub controlul Automobil clubului local, plecarea celor trei trăsuri înscrise în rallye-ul Monte Carlo.

A asistat un public destul de numeros care a făcut o prelungită manifestaţie de simpatie concurenţilor. Au fost în special ovaţionate, d-na A. de Bourbon şi d-ra Chaussoniere.

Un start bogat la Tallinn

TALINN 25. — Oraşul nostru a fost astăzi, teatrul unui important eveniment automobilistic. S'au dat plecările concurenţilor în rallye-ul Monte Carlo.

Incepând dea ora 9 şi 19, starturile au durat 27 minute, deşi nu

(Continuare în pag. III-a)

Lou Brouillard şi managerul său vor fi judecaţi de I.B.U.

PARIS, 25. — Comitetul de urgenţă al I. B. U.-ului se va întruni în curând pentru a judeca pe Lou Brouillard şi pe managerul său, J. Buckley, pentru insulte aduse d-lui Nicod şi Patrice, cari au făcut parte din juriu, după matchul Thil — Brouillard.

D-nii Nicod şi Patrice au reclamat cazul I. B. U.-ului.

Alexandru Frim şi Tită Rădulescu pleacă astăzi la Garmisch

Astăzi la prânz vor părăsi Capitala, cu destinaţia Garmisch-Partenkirchen, cuplul românesc format din Alexandru Frim, fost campion mondial şi Tita Rădulescu. Odată cu ei va pleca şi Aurel Mărăşescu, internaţionalul de rugby.

Frim şi Rădulescu, primul în calitate de conducător şi secundul ca frânar, vor forma prima echipă a României în competiţiunea olympică a boburilor de două persoane, specialitate în care Alexandru Frim a cucerit în 1934, titlul mondial făcând echipă cu regretatul Vasile Dumitrescu.

La 30 Ianuarie: Telefon Club-Bragadiru pentru Cupa „Gazeta Sporturilor"

Cea mai pasionantă luptă din actualul sezon

Cu matchul dintre Telefon Club şi echpa Olympică a Japoniei, s'a încheiat prima parte a sezonului de hockey pe ghiaţă.

C. CANTACUZINO

Matchurile jucate la Bucureşti în această primă perioadă au întrecut toate aşteptările. Am asistat la partide internaţionale de cea mai bună calitate, am înregistrat spectacole foarte reuşite şi lupte înverşunate.

Dealtfel, întreagă această primă parte a sezonului de hockey au constituit-o partidele internaţionale şi mai ales, desfăşurarea cupei Europei. Cele două echipe fruntaşe ale Capitalei, «Telefon Club» şi «H. C. Bragadiru» au întâlnit adversari de cea mai bună clasă europeană şi s'au comportat peste aşteptări, vădind zi de zi un progres care ne face să privim încrezători perspectivele acestui sport atât de tânăr şi atât de viguros totuşi.

Ce va fi partea doua a sezonului? Deocamdată s'a trasat programul. In linii generale, se poate însă spune că el va fi ocupat de lupta de supremaţie a echipelor româneşti. Mijlocul lunei Februarie va fi folosit pentru desemnarea unui campion al României. Vor participa la această luptă echipele fruntaşe din Cernăuţi, Miercurea Ciucului, Cluj şi — fireşte — Bucureşti, care cu cei doi reprezentanţi ai săi — Telefon Club şi Bragadiru — va da cel mai important asalt titlului de campion naţional.

Finala Cupei „Gazeta Sporturilor"

Ca un pendant între cele două perioade atât de distincte ale sezonului, se va organiza la sfârşitul viitoarei săptămâni un match de care se leagă deosebite semnificaţii. Este vorba de întâlnirea Telefon Club-Bragadiru pentru finala «Cupei Internaţionale» donată de «Gazeta Sporturilor» — restanţă a primei perioade şi semnal de deschidere al celei de a doua.

După cum se ştie, paralel cu competiţia pentru cupa Europei, cele două echipe fruntaşe ale Capitalei au jucat şi competiţia pentru «Cupa Internaţională». Situaţia până în prezent este astfel, încât matchul acesta are un caracter decisiv. Cine va reuşi să smulgă victoria, îşi va însuşi acest trofeu. Când este atât de cunoscută rivalitatea între Telefon Club şi Bragadiru şi când se cunoaşte ardoarea specială pe care o depun în matchurile ce le susţin

(Continuare în pagina 2-a)